

Ἀκολουθία ἀγ. ΝΗΦΩΝΟΣ Πατριάρχου ΚΠόλεως

Ψαλλομένη τῇ 11^η Αὐγούστου

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν εἰς τὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, ἐκ νεότητος Χριστῶ, ἔρωτι τρωθεῖς τῷ ἀγίῳ, κατηκολούθησας, τότε ὥσπερ ἔλαφος, διψῶσα ἔδραμες, ἐν τῷ Ὅρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ Μονῇ τῇ θείᾳ, τοῦ Προδρόμου ὠκησας, Νήφων μακάριε· ὄθεν, δι' ἀγώνων ἐνθέων, σκεῦος ἀρετῶν οὐρανίων, ὠφθης καὶ τῆς χάριτος θησαύρισμα.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, θεῖος Ἱεράρχης ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τότε ποιμὴν γέγονας, Θεσσαλονίκης σοφός, καὶ περίδοξος Πρόεδρος, τῆς βασιλευούσης, Πόλεως προβέβλησαι, ὡς ἐνθεώτατος· λόγῳ γὰρ καὶ ἔργῳ ἐκλάμπεις, Νήφων ὑπεμφαίνων τοῖς πᾶσι, τῆς ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος λαμπρότητα.

Ὅτε, ὥσπερ ἥλιος λαμπρός, νεύματι Θεοῦ ἐν Δακίᾳ, Πάτερ ἐξέλαμψας, τότε ἐξεπαίδευσας, λόγῳ τῆς χάριτος, ἀρχομένους καὶ ἄρχοντας, βιοῦν θεαρέστως, καὶ πάσης ἀπέχεσθαι, ἀνόμου πράξεως· ὄθεν, πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ πολλοὺς Κυρίῳ προσάξας, Νήφων ἐπαξίως τεθαυμάστωσαι.

Ἐχει, ὥσπερ πλοῦτον ἀληθῆ, ἡ Διονυσίου τοῦ θείου, Μονὴ περίβλεπτος, Νήφων ἱερώτατε, Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, καὶ ἐν σοὶ καυχᾶται, πόθῳ ἐορτάζουσα, τὴν θείαν μνήμην σου, ἣνπερ οὐρανόθεν εὐλόγει, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν αἶτει, τοῖς εἰλικρινῶς σὲ μακαρίζουσι.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἵπελθῶν τὴν ἐν ἀσκήσει ζωὴν, σκεῦος χωρητικὸν ἐγένου, τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Νήφων Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· καὶ ἀρχιερωσύνης χρισθεὶς τῷ μύρῳ, εὐαγγελικῶς ἐποίμανας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, Ἀποστολικὸν ἐπιδειξάμενος ζῆλον· καὶ τρόποις ταπεινώσεως πολλοὺς παιδεύσας πρὸς σωτηρίαν, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἠξίωσαι, ὡς τῶν πάλαι Ἁγίων μιμητής· μεθ' ὧν ἰκέτευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.
Πρὸ τοῦ Σταυροῦ Σου Κύριε...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.
Νήπει καὶ προσευχῇ, κοσμήσας σου τὸν βίον, Νήφων
θεόφρον Πάτερ, Ἀρχιεράρχης μέγας, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας.

Στ. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*
Στυλος ὠφθης πυρός, ἀσκήσει θεαρέστῳ, ἐν Ἄθῳ
Πάτερ Νήφων, καὶ φῶς πᾶσιν ἐκλάμπεις, δογμάτων τῶν τῆς
πίστεως.

Στ. *Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ*
Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσει ἀγαλιάσσονται.

Χαίρει τοῦ Βαπτιστοῦ, τὸ εὐαγὲς σεμνεῖον, τὰ θεῖα
λείψανά σου, κατέχον Πάτερ Νήφων, ὡς θησαυρὸν
οὐράνιον.

Δόξα. Τριαδικόν.
Βίῳ ἀγγελικῶ, ὁ Ἱεράρχης Νήφων, Τριάς Ὑπεραγία,
μυσταγωγεῖ ἐνθέως, τὴν θεῖαν Σου χρηστότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Χάριν Σου τὴν πολλήν, ἐν Ἄθῳ μεγαλύνει, ὁ Νήφων
Θεοτόκε, καὶ πάντας ἐπαλείφει, πρὸς ἀρετῆς τελείωσιν.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.
Θείας πίστεως.

Ἔργοις ἔλλαμψας, τῆς εὐσεβείας, πᾶσαν ἠύγασας, τὴν
Ἐκκλησίαν, τοῖς ταπεινώσεως τρόποις ὑψούμενος·
ἀσκητικῶς δοξασθεῖς γὰρ ἐν Ἄθωνι, Πατριαρχῶν καλλονὴ
ἐχρημάτισας· Νήφων ἐνδοξε, θείων χαρίτων ἔμπλησον, τοὺς
πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ· εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς τοῦ Πνεύματος σκὴνωμα, καὶ φωτὸς ἐνδιαίτημα, ἐπιπνοῖα κρείττονι ἀναδέδειξαι, Ἀρχιερεὺς ἐνθεώτατος, καὶ Πρόεδρος πάνσοφος, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆ τοῦ βίου λαμπρότητι, ἄγων ἅπαντας, πρὸς ὁδὸν σωτηρίας Πάτερ Νήφων, διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τὴν φωταυγῆ ἐορτάζομεν.

Ἐν ἀσκήσει τὸ πρότερον, σεαυτὸν καθηράμενος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν, ἐν τῇ ψυχῇ σου εἰσδέδεξαι, Νήφων ἱερώτατε, καὶ πολλοὺς πρὸς ἀρετὴν, καθωδήγησας ὕστερον, ὡς θεόσοφος, Ἱεράρχης καὶ θεῖος οἰκονόμος, τοῦ Χριστοῦ τῶν Μυστηρίων, καὶ ὑποφήτης τῆς χάριτος.

Ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον εἰς τὸ Σίναιον, τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασας, τῷ φέγγει τοῦ βίου σου, καὶ τῶν λόγων ἀστραπαῖς, Νήφων Πάτερ θεόληπτε· διὰ τοῦτό σε, ἀπλανῆ ὡς φωστῆρα ἀνυμνοῦμεν, καὶ δογμάτων εὐσεβείας, μυσταγωγὸν καὶ διδάσκαλον.

Στυλὸς θεῖος αἰρόμενος, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, φωτισμοῦ ἀνάπλεως ὤφθης Ὅσιε· Θεσσαλονίκη μὲν πρότερον, στηρίξας τῷ λόγῳ σου, εἶτα δὲ περιφανῶς, Βασιλίδα τῶν πόλεων, σοῖς διδάγμασιν, ὡς σοφὸς ποιμενάρχης ἀμφοτέρων, καὶ ἀπάσης Ἐκκλησίας, θεῖος φωστήρ καὶ ἐδραίωμα.

Ἐν Δακίᾳ ἐπέφανα, ὥσπερ ἄλλος Ἀπόστολος, καὶ κεχερσωμένας καρδίας πάνσοφε, ταῖς διδαχαῖς σου ἐνέωσας, καὶ πάντας ἐρρύθμισας, ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ, εὐσεβῶς πολιτεύεσθαι, σεμνοῖς ἤθεσι, καὶ κινδύνους καὶ θλίψεις ὑπομείνας, Πάτερ Νήφων Ἱεράρχα, τῆς ἄνω δόξης ἠξίωσαι.

Τῶν Ὁσίων τὸ καύχημα, Ἱερέων τὸ στήριγμα, τῶν ποιμένων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα, τῶν ἀρετῶν τὸ ὑπόδειγμα, βυθὸν ταπεινώσεως, ἀπαθείας θησαυρόν, τὸν θεόληπτον Νήφωνα, μακαρίσωμεν, τῆς Μονῆς τοῦ Προδρόμου θεῖον γέρας, καὶ τοῦ Ἄθω ἐωσφόρον, καὶ ἱερώτατον σέμνωμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β´.

Σήμερον ἐπέφανεν ἡμῖν, ἡ τοῦ Ἱεράρχου Νήφωνος μνήμη, τὴν Ἐκκλησίαν λαμπρύνουσα· ὡς γὰρ διάκονος φωτός, πρὸς ἀρετῶν τὸ φῶς κατευθύνει, τοὺς βοῶντας αὐτῷ· χαίροις, ὁ δι' ἀσκητικῶν καμάτων, καθαγνίσας τὸν νοῦν, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος ὄργανον, σαυτόν ἐργασάμενος· χαίροις, ὁ ἱεραρχίας στολὴν ἐνδυσάμενος, καὶ εὐαγγελικῶς ποιμάνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ· χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή, Ἀγιωνύμου Ὅρους δόξα, καὶ τῆς τοῦ Βαπτιστοῦ Μονῆς ὠραίισμα. Πρέσβευε Κυρίω, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν...

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (ι´ 7, γ´ 13-16, ἐκλογή).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (δ´ 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (δ' 14, Παροιμ. ι' 31).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶρ δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόννοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστὶν ἀγαθὴ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ

εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὸ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῆ σοφία σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστὶν παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α΄.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ ὁ περιώνυμος Ἄθως, Νήφωνα τὸν θεῖον Ἱεράρχην, ὡς δένδρον κατάκαρπον, κόσμῳ προβαλλόμενος· τοῖς γὰρ καρποῖς τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν ἐκτρέφει, ὡς τῶν πάλαι Ἱεραρχῶν ἐφάμιλλος· καὶ σὺ ἐξαιρέτως σκίρτα, ἢ τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου Μονή, ὅτι ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τῆ θεία ψήφῳ, πρὸς ποιμαντικούς ἀγῶνας ἀπεδύσατο· καὶ τὴν σορὸν τῶν θείων αὐτοῦ λειψάνων, ὡς κιβωτὸν ἁγιασμοῦ κυκλοῦσα, τῷ Σωτῆρι βόησον· Φιλάνθρωπε Κύριε, ταῖς τοῦ Ἱεράρχου Σου πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν τὰ ἐλέη Σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Ἀνατεθεὶς τῷ Θεῷ ἀπὸ νεότητος, τὰ ἐν κόσμῳ ὑπερεῖδες τερπνά, καὶ τὰς τρίβους σου Πάτερ, τῷ θείῳ νόμῳ κατεύθυνας, ἀσκητικὴν ἐλόμενος ζωὴν· καὶ φωτισθεὶς τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἁγιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα, σοφίας θείας ὠφθης, καὶ ἀρετῶν ὑποφήτης· καὶ τῷ μύρῳ τῆς θείας χάριτος, νοντῶς σημειωθεὶς, Ἱεράρχης ὄσιος καὶ ἄκακος, καὶ τοῦ Σωτῆρος μιμητής, ἀληθῶς ἀνεδείχθης· καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, καλῶς διαγαγῶν, τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων, ἰσότιμος γέγονας· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Νήφων ἱερώτατε.

Ἦχος γ΄.

Ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων προτερήμασι, Εὐαγγελικὴν ἐπεδείξω ζωὴν, Ἱεράρχα Νήφων θεσπέσιε· καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τὸν περιούσιον λαὸν κυβερνῶν, Πατριαρχῶν ὠφθης κανῶν, Ὁρθοδόξων δογμάτων κήρυξ, θλιβομένων παραμυθία, καὶ Ἐκκλησίας στῦλος ἀπερίτρεπτος· τῶν Ἁγίων γὰρ τοῖς ἴχνεσιν ἐπόμενος, πόνοις πλείστοις προσωμίλησας· καὶ κινδύνων τὸ τραχὺ ὑπερορῶν, πάντας ἐπαίδευσας, τῆς

εὐσεβείας στερρώως ἀντέχεσθαι, οἰκείω ὑποδείγματι. Καὶ νῦν, Χριστῷ παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος δ΄.

Τὴν ἱεραρχικὴν ἠμφιεσμένος στολήν, πλήρης θείου Πνεύματος, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, ἐν τῇ Δακίᾳ παρεγένου, Ἱεράρχα Νήφων ἔνδοξε· καὶ εὐαγγελικοῖς διδάγμασι, πρὸς ὁδοὺς σωτηρίας ὠδηγήσας, τοὺς ἐν ἀνωδίαις τῶν παθῶν πλανωμένους, ὡς οἰκονόμος ψυχῶν πρακτικώτατος, καὶ ἐναρέτου βίου, γεωργὸς θεοειδῆς, πλείστους σεσωσμένους Χριστῷ προσαγαγών, ἐπαξίως ἐκομίσω, τὸν μισθὸν τῶν καμάτων σου. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρῶρησιαν, Πάτερ συμπαθέστατε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τεκνίων σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ὁσίοις Ἱεράρχην, καὶ ἐν Πατριάρχαις θεοειδῆ Ὅσιον, Νήφωνα τὸν μέγαν Ἱερέα, ὕμνοις καὶ ὠδαῖς εὐφημήσωμεν· ἐξ ἀσκητικῆς γὰρ πολιτείας, τῷ μεγίστῳ θρόνῳ τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, οὐρανίῳ ψήφῳ ἀνῆλθεν, ὡς ὑψίνους τῷ Πνεύματι, καὶ ταπεινὸς τῷ φρονήματι· καὶ εὐσεβείας τῷ φωτί, παγκοσμίως ἐκλάμπσας, πάντας παιδεύει πρὸς ἀρετῆς τελειότητα, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ Σου Κύριε...

Εἰς τον Στίχον. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, Πατριαρχῶν περιφανὲς σεμνολόγημα, Ὁσίων ἢ εὐκοσμία, τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, ταπεινοφροσύνης ἐνδιαίτημα· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ πραῦς ἐν τοῖς τρόποις σου, ὁ διὰ πάσης ἐγκρατείας, καὶ νήψεως, τὴν τοῦ Πνεύματος, κληρωσάμενος ἔλλαμψιν· λύχνος ἀειλαμπέστατος, πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Νήφων Πατέρων ἀγλαΐσμα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλιάσει ἀγαλιάσονται.

Χαίροις, τῆς ἐναρέτου ζωῆς, στηλογραφία καὶ λαμπρὰ ὑποτύπωσις· ἀσκήσει γὰρ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ ἐγκρατεία πολλῇ, τῆς ψυχῆς λαμπρύνας τὴν κατάστασιν, ποιμὴν ἐνθεώτατος, Ἐκκλησίας προβέβλησαι, Θεσσαλονίκης μὲν, ποιμάνας τὸ πρότερον, θείῳ Πνεύματι, εὐσεβείας τοῖς δόγμασιν· εἶτα ὡς μέγας ἥλιος, τῷ θρόνῳ ἀνέλαμπσας, τῷ παμεγίστῳ θεόφρον,

τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων· Χριστὸν ἰκετεύων, Πάτερ Νήφων ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐφημούντων σε.

Στ. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Χαίροις, ὁ τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, ἱερατεύσας ἐπὶ γῆς ὡσπερ Ἄγγελος, ἐντεύθεν ῥήμασι θείοις, καὶ διδαχαῖς ἱεραῖς, τῆς Δακίας Πάτερ τὰ πληρώματα, ἐνθέως κατηύγασας, καὶ σοφῶς ἐξεπαίδευσας, φόβῳ τῷ θείῳ, εὐσεβῶς πολιτεύεσθαι, Νήφων Ὅσιε, ὡς τοῦ Πνεύματος ὄργανον. Ὅθεν τὴν τῶν λειψάνων σου, σορὸν τὴν ὑπέριμον, περικυκλοῦντες τελοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, διὰ σοῦ ἡμῖν διδόντα, πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς ἐν Πνεύματι ζωῆς, μυσταγωγὸς ὑπάρχων, ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, λαμπρότερον ἔδειξας δι' ἀρετῆς, Νήφων ἱερώτατε· τῇ γὰρ πράξει κοσμούμενος, θεωριῶν πρὸς ὕψος ἤρθης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, ὡς Ἱεράρχης θεόληπτος· καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, καλῶς ἱερατεύσας τὴν τοῦ βίου λαμπρότητα, ὡς θυσίαν εὐπρόσδεκτον, τῷ Χριστῷ προσήγαγες. Καὶ νῦν, τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, συνηδόμενος Πάτερ, καὶ θέσει θεούμενος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν...

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ἔργοις ἔλλαμψας τῆς εὐσεβείας, πᾶσαν ἠύγασας, τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ταπεινώσεως τρόποις ὑψούμενος· ἀσκητικῶς δοξασθεὶς γὰρ ἐν Ἄθωνι, Πατριαρχῶν καλλονὴ ἐχρημάτισας· Νήφων ἐνδοξε, θείων χαρίτων ἔμπλησον, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογία, Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Νεόφωτος ἀστήρ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐδείχθης ἀληθῶς, Πάτερ Νήφων παμμάκαρ, καὶ πάντας κατεπύρσευσας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι. Ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ πρεσβεύειν, αἰτοῦμεν πρὸς Κύριον.

Δόξα.

Ἀσκήσας ἱερῶς, ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω, καὶ θείας ἐν αὐτῷ, μετασχὼν φωταυγείας, ἀξίως προκεχείρισαι, Ἱεράρχης θεόληπτος, καὶ ἐποίμανας, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Νήφων Ὅσιε, ἐν εὐσεβείᾳ ἀπάσῃ, καὶ θείοις διδάγμασι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἐν ὄρει ἀνελθὼν, τῷ Θαβῶρ Ζωοδότα, ἐκλάμπεις ἐν αὐτῷ, ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ· διὸ καὶ οἱ ὀρῶντές Σε, Μαθηταὶ ἐξεπλάγησαν, τῇ λαμπρότητι, τοῦ Σοῦ προσώπου Οἰκτίρμον, καὶ θαμβούμενοι, τὴν Σὴν Θεότητα ὕμνουν, δι' ὧν ἡμᾶς οἴκτειρον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Βίω κρείττονι, λελαμπρυσμένος, θείῳ χρίσματι, Πάτερ ἐχρίσθης, καὶ σοφὸς Ἀρχιερεὺς ἐχρημάτισας· καὶ ἱερεύσας Χριστῷ ὡσπερ Ἄγγελος, Εὐαγγελίου τὸν λόγον ἐτράνωσας· Νήφων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, εἰσδεδεγμένος σοφέ, δογμάτων τῆς πίστεως, καὶ θεϊκῶν ἐντολῶν, ἐδείχθης διδάσκαλος· ὅθεν ἐν τῇ Δακίᾳ, ὡς ἀστήρ διαλάμπας, θλίψεσι τὸν σὸν βίον, ἐπεσφράγισας Νήφων, διὸ σὲ ὁ Δεσπότης Χριστός, ἀξίως ἐδόξασε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἐν ὄρει ἐξήστραψας, τῷ Θαβωρίῳ Χριστέ, καὶ εἶδον τὴν δόξαν Σου, ὡς δυνατὸν ἦν ἰδεῖν, οἱ τρεῖς Σου Ἀπόστολοι· ἄνωθεν ὡς Υἱόν Σε, ὁ Ποστὴρ ἐμαρτύρει, Πνεῦμά Σου δὲ τὸ θεῖον, ὡς νεφέλη ἐπέστη· διὸ τὰς δυναστείας Σου δοξάζομεν Κύριε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φερωνύμωζ ἐν νήψει καὶ προσευχῇ, καὶ συντόνω ἀσκήσει προσκαρτερῶν, καὶ τῆς ταπεινώσεως, διαπρέπων ταῖς χάρισι, πρὸς ὕψος ἀπαθείας, ὑψώθης μακάριε, καὶ φωτισμοῦ ἀύλου, ἀνάπλεως πέφηνας· ὅθεν καὶ ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, Χριστὸς σὲ ἀνέδειξεν, ὡς αὐτοῦ φίλον γνήσιον, Νήφων Πάτερ θεόσοφε. Πρέσβευε Αὐτῷ ἐκτενώζ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ὅμοιον.

Τῆς Σῆς δόξης Οἰκτίρμον τὴν ἀστραπὴν, καὶ θεότητος αἴγλην τὴν παμφαῆ, ἐν ὄρει ὑπέδειξας, ἀμυδρῶς ὡς ηὐδόκησας, τῷ Θαβωρίῳ Σῶτερ, τρισὶν Ἀποστόλοις Σου, οἱ ἔκθαμβοὶ ἐώρων, τὸ φῶς Σου τὸ ἀρρήτον. Ὅθεν δίδου Λόγε, καὶ ἡμῖν τοῖς Σοῖς δούλοις, ἀκτίνα οὐράνιον, τῶν παθῶν ἡμῶν Κύριε, τὴν ἀχλὺν διαλύουσαν, καὶ δόξης τῆς μελλούσης ἡμᾶς, κληρονόμους ἔργασαι Φιλάνθρωπε, τοὺς πιστῶς Σὲ ὑμνοῦντας, τὴν φρικτὴν Μεταμόρφωσιν.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ. *Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλιάσει ἀγαλιάσσονται.*

Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην (ζῆτει τῇ 6^η Δεκεμβρίου, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγ. Νικολάου).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ. *Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,...*

Ὁ τῇ θείᾳ ἐπίπνοια, ἱεραρχίας τὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, καὶ τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, θεοφιλῶς ποιμένας, Νήφων Πάτερ Ὅσιε, τὴν παροῦσαν ποιμνὴν ἄνωθεν κατεύθυνον, πρὸς νομὰς σωτηρίας, ὡς ποιμὴν ἡμῶν καὶ διδάσκαλος· καὶ τῷ Ἀρχιποίμενι πρέσβευε, διδόναι ἡμῖν πταισμάτων λύσιν, καὶ μετὰ τέλος τυχεῖν, τῆς αἰωνίου μακαρότητος.

Εἶτα οἱ Κανόνες· ὁ α' τῆς ἐορτῆς ,μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ', καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς· *Νήφωνα μέλπω τὸν Ἱεράρχην. Γερασίμου.*

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου πληρούμενος, σταγόνα μοι ὄμβρισον, ταῖς ἰκεσίαις σου, θείας χάριτος, Ἀρχιεράρχα Νήφων, ὅπως ἀνυμνήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Ἡλίου λαμπρότερον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας, ὑστέροις ἐν ἔτεσι, Νήφων μακάριε, καὶ κατηύγασας, ἀκτίσι τοῦ σοῦ βίου, πιστῶν τὴν διάνοιαν ὡς ἐνθεώτατος.

Φανεῖς ἐκ νεότητος, ὄλος θεόληπτος Ὅσιε, Χριστοῦ τοῖς προστάγμασι, κατηκολούθησας, καὶ τοῖς ῥήμασι, τοῦ Ἰωσήφ τοῦ θείου, σαφῶς στοιχειούμενος, ἔστης τοῦ πόθου σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως, βαστάζεις ὡς νήπιον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Σου, ἐκ Σοῦ Δέσποινα, ἀφράστως σαρκωθέντα, Αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, σώζεσθαι ἅπαντας.

Κανὼν δεύτερος οὗ ἡ ἀκροστιχίς· *Χαίροις, ᾧ Νήφων Ἀρχιεράρχα. Γερασίμου.*

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χριστοῦ ἐλλαμπόμενος τῷ φωτί, τοῖς πᾶσιν ἐξαίτει, Πάτερ Νήφων τὸν φωτισμόν, τοῖς πίστει τελοῦσιν Ἱεράρχα, τὴν φωτοφόρον καὶ πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἁγίων τῶν πάλαι ὡς μιμητής, ἀγίως διήλθες, τὴν ζωὴν σου ἀπὸ παιδός, πάση ἀρετῇ Νήφων θεοφόρε, καὶ ἐν Ἁγίοις ὁ κληρὸς σου γέγονεν.

Ἴσχυν δεδεγμένος ἀπὸ Θεοῦ, ἐνέκρωσας Πάτερ τῆς σαρκός σου τὰς ἡδονάς, καὶ τὴν ζωηφόρον ἐνεδύσω, τοῦ Παρακλήτου ἐνέργειαν, Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἀγιόβλαστος ἀληθῶς, ἐδείχθης ὡς ἔφη, Ησαΐας ὁ ἱερός, βλαστήσασα Κόρη ὥσπερ ἄνθος, ἀνερμηγύτως Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Νοός σου θεόφρον τὰς κινήσεις, ἰθύνων Θεῷ ὀλοσχερῶς, τῷ Ἀντωνίῳ Ὅσιε, τῷ θείῳ προσπελάσας, καὶ παρ' αὐτοῦ μεμύησαι, τὰς τῆς ἀσκήσεως σκάμματα.

Ἀγάπη τῆ θεία τετρωμένος, δογμάτων ὀρθῶν ὑφηγητής, ἐδείχθης Νήφων ἔνδοξε, καὶ θεοπνεύστοις λόγοις σου, τοῖς ἅπασιν ὑπέδειξας, Ὁρθοδοξίας τὴν ἔλλαμψιν.

Μετάρσιος Πάτερ τῆ καρδία, προσῆλθες ἐν Ὁρει νουνεχῶς, τοῦ Ἄθω καὶ ἐσκήνωσας, Μονῆ τῆ θεία Ὅσιε, Προδρόμου τοῦ παμμάκαρος, Νήφων Θεῶ ἀναγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθη ἀγνῶν Σου ἐξ αἱμάτων, ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ πανουργός, ἀτρέπτως ὑπὲρ ἔννοιαν, τῆς ἀλογίας ἅπαντας, λυτρούμενος Πανάχραντε, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὸν τόκον Σου.

Κανὼν δεύτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίου ἀγάπης ἐμφορηθεὶς Ὅσιε, σὺν τῷ ἱερῷ Ζαχαρία, πόλεις διέτρεχες, στηρίζων ἅπαντας, Ὁρθοδοξίας τῆ πέτρα, ὡς σοφὸς διδάσκαλος, Νήφων θεσπέσιε.

Ἱερεὺς θεοφόρος καὶ ἀσκητῆς Ὅσιος, ἐν Διονυσίου τῆ μάνδρα, τοῦ θείου πέφηνας, πόνους ἀσκήσεως, καὶ ταπεινώσει τελεία, Νήφων γυμναζόμενος, πρὸς τελεώτερα.

Συντονία τῶν πόνων, καὶ τοῖς λοιποῖς σκάμμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας, σκεῦος πολύτιμον, φωτὸς τῆς χάριτος, Νήφων Ὅσιε ἀνεδείχθης, καὶ πρὸς βίον κρείττονα, πάντας ἐπαίδευσας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα ἐν εἴδει, τῷ τῆς σαρκὸς Ἄχραντε, πλούτῳ εὐσπλαγχνία τὸν πάντων, Θεὸν καὶ Κύριον, τῆς δεσποτείας με, ῥῦσαι παθῶν ἀκαθάρτων, καὶ σαρκὸς μου νέκρωσον, Κόρη τὸ φρόνημα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐγκρατείας τοῖς πόνους καλλωπιζόμενος, Ἀρχιερεὺς θεοφόρος καὶ λειτουργὸς ἱερός, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὡφθης ἐν Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀγάπην θεϊκὴν, καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, παιδεύεις Νήφων παμμάκαρ, ταῖς πρακτικαῖς ὑποθήκαις, καὶ τῷ τοῦ βίου ὑποδείγματι.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, λελαμπρυσμένος, Κωνσταντινουπόλεως, ὡφθης ποιμὴν θεοειδής, Νήφων Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, καὶ ἐν Ἁγίοις, ὁ κληρὸς σου γέγονε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τῷ φωτὶ Φιλάνθρωπε, τῷ τῆς μορφῆς Σου, ἐν Θαβῶρ
ὡς ἤστραψας, πᾶσιν ὑπέδειξας τρανώς, ὅτι Θεὸς εἶ
ὑπέρθεος, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι Κύριε.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Λάμπων ἀπαθείας Πάτερ φωτὶ, ὡφθης μοναστῶν
ὑποτύπωσης, ἐν Ὄρει Ἄθω, τῇ ἀγίᾳ σου ζωῇ, Πατέρων
καύχημα, θεία ταπεινώσει κοσμούμενος.

Πόθῳ τετρωμένος τῷ θεϊκῷ, Πάτερ τὰ τοῦ Ὄρους
σκηνώματα, πίστει διήλθες, ὡσπερ μέλισσα σοφή, συλλέγων
ἐν καρδίᾳ σου, μέλι ἀρετῆς τὸ ἡδύτατον.

ᾠφθης ὡς ὑπέρλαμπρος Πάτερ φωστήρ, τῇ ἀγγελικῇ
πολιτείᾳ σου· ὅθεν ὠράθης Πετρωνίῳ τῷ σεπτῷ, Νήφων
ὅλος πυρίμορφος, τῇ ἐπισκιάσει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πάντα τὸ πρὶν, Λόγον τοῦ Θεοῦ
ὑποστήσαντα, ἀφράστως τίκεις ἐν μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς,
Παρθενομήτορ Ἄχραντε· ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν μεγαλείων Σου!

Ἔτερος. Εἴσακήκοα Κύριε.

Νόμοις Πάτερ τῆς πίστεως, Θεσσαλονικέων καλῶς
διέθρεψας, Ἐκκλησίας ἧς προέστηκας, θεία ἐπινεύσει Πάτερ
Ἄγιε.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, Κωνσταντινουπόλεως
θεῖον Πρόεδρον, καὶ φωστήρᾶ σε παγκόσμιον, Νήφων
Ἱεράρχα ὄντως ἔδειξε.

Φωτισμῷ θείων λόγων σου, Ἐκκλησία ἔχαιρε Νήφων
ἐνδοξε· νυμφοστόλος γὰρ καὶ στήριγμα, Ταύτης ἀνεδείχθης
ὡς θεόσοφος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν σωματώσασα, τῶν σωματικῶν παθῶν με
ἀπάλλαξον, καὶ τὸν νοῦν μου φωταγωγήσον, μετανοίας
Δέσποινα τῇ χάριτι.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὅσις ἐποίμανας, λαὸν τὸν περιούσιον, οἷα Ἱεράρχης
θεοφόρος, Νήφων παμμάκαρ, Πατριαρχῶν καλλονή, καὶ
αἵρετιζόντων τὴν ὀφρύν, λόγοις ἐταπείνωσας, θεοσόφοις σου
Ὅσιε.

Νοήσας μακάριε, ἐχθροῦ τὰ πανουργεύματα, ἤνεγκας
πολλῇ ἐν ταπεινώσει, τὴν ἐκ τοῦ θρόνου σου ἀπομάκρυνσιν,

καὶ ἐν ὄλῃ ἡΰχου τῆ ψυχῆ, ὑπὲρ τῶν θλιβόντων σε, ὡς Χριστοῦ τύπος ἄριστος.

Ἱερέυσας Ἅγιε, Θεῶ τῷ Παντοκράτορι, Ἄγγελος καθάπερ Ἱεράρχα, καὶ ἐν Δακίᾳ παραγενόμενος, Νήφων ὡς Ἀπόστολος Χριστοῦ, πάντας κατεφώτισας, θεοπνεύστοις διδάγμασι.

Θεοτοκίον.

Ἐκ Σοῦ ἀνατέταλκε, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, λύων τὴν ἀχλὺν τῆς ἁμαρτίας, δικαιοσύνης ὁ μέγας ἥλιος, Κόρη ὁ τῶν ὄλων Βασιλεύς· ὅθεν ὡς αἰτίαν Σε, σωτηρίας δοξάζομεν.

Ἔτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νεκρωθεὶς τοῖς ἐν κόσμῳ, Νήφων ἱερώτατε τῆ πολιτεία σου, τῆς ζωῆς τῆς θείας, τοὺς καρποὺς δαψιλῶς ἐγεώργησας, ἐξ ὧν διατρέφεις, ὡς Ἱεράρχης θεοφόρος, εὐσεβῶν τὰ πληρώματα, Ὅσιε.

Ἄρετῶν οὐρανίων, θεῖος γεωργὸς καὶ μύστης γενόμενος, τὰς ἐν τῆ Δακίᾳ, χερσωθείσας ψυχὰς πολλὰς πάθει, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἀποκαθάρας Πάτερ Νήφων, ἐκλεκτὰ Θεῶ σκεύη ἀνέδειξας.

Ῥήμασί σου ἀγίοις, Πάτερ μηδαμῶς ὑπείξας ὁ Ῥάδουλος, τὴν δικαίαν δίκην, οὐρανόθεν ὁ τάλας εἰσπράττεται, ἀλλ' ἐλέους θείου, διὰ τῶν θεῶν σου λειψάνων, μετὰ τέλος ἡξίωται Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάντων προστάτις, χαῖρε καταφύγιον ἡμῶν καὶ στήριγμα, Κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Ἀγνή Ἀειπάρθενε· πάντες γὰρ ἀπαύστως, τῆ σῆ προστρέχομεν πρεσβεία, καὶ παντοίων ρυόμεθα θλίψεων.

Ὁδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ῥώμης τῆς νέας τὸν Πρόεδρον, καὶ πάσης Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, τὸν μέγα Νήφωνα, χρεωστικῶς εὐφημήσωμεν, ὡς τῆς Μονῆς Προδρόμου, στῦλον πυρίμορφον.

Ἁγίων Πάτερ ἐπόμενος, τῶν πάλαι θεοφρόνως τοῖς ἴχνεσι, αὐτῶν ἡξίωσαι, τῆς ὑπὲρ λόγον ἐλλάμψεως, Ἀρχιεράρχα Νήφων, βίου λαμπρότητι.

Ῥῶσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, παρέχει ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, Νήφων μακάριε, ἧ εὐλαβῶς προσπελάζοντες, ἁγιασμὸν καὶ χάριν ἀεὶ καρπούμεθα.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἀπαύστως ἰκέτευε, Παρθένε ὡς Υἱὸν Σου καὶ Κύριον, πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν, διδόναι Θεοτόκε, τοῖς Σὲ γεραίρουσι.

Ἔτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἱερατεύσας Θεῶ, ἀμέμπτως Νήφων μακάριε, ὡς Ἱεράρχης σοφός, δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, ὠφθης ἐνδιαίτημα, καὶ παρέχεις Πάτερ, εὐφροσύνην τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐπέστης ἐν πενιχρῶ, σχήματι Πάτερ ὡς ἄγνωστος, τῇ ἱερᾷ σου μονῇ, ἀλλ' ὁ πάντων Κύριος, πᾶσί σε ἐγνώρισεν, ἐν φωτὶ ἀύλῳ, Ἱεράρχα προσευχόμενον.

Ῥημάτων σου τῶν σεπτῶν, τὰς ὑποθήκας κατέχοντες, τῶν μοναστῶν ὁ χορός, Νήφων ἱερώτατε, πρὸς φῶς ὀδηγούμεθα, ἐναρέτου βίου, καὶ τὴν χάριν σου κηρύττομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων ἡ βασιλῆς, καὶ τῶν βροτῶν ἡ βοήθεια, Θεογεννητορ Ἀγνή, βοήθει ἐκάστοτε, τοῖς πίστει προστρέχουσι, τῇ θερμῇ Σου σκέπῃ, λυτρουμένη πάσης θλίψεως.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῆς Ἐκκλησίας λύχνος ὠφθης παμφαέστατος, τῇ καθαρότητι σοφὴ τῆς πολιτείας σου, τὰς τοῦ Πνεύματος ἐλλάμψεις καταπλουτήσας. Ἄλλ' ὡς σκεῦος ἀρετῶν καὶ ὑποτύπωσης, καθοδήγησον ἡμᾶς πρὸς βίον κρείττονα, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Νήφων Πατὴρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐν τῷ κόσμῳ, Νήφων Ἀρχιεράρχα, ἐδείχθης οὐρανίῳ σου βίῳ· καὶ Ἀποστολικάϊς δωρεαῖς, τῆς Ἐκκλησίας φαιδρύνεις τὸ πλήρωμα· διό σου τὴν λαμπρότητα, θαυμάζοντες, ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε, Χριστοῦ ὁ θεῖος θεράπων·

χαῖρε, φωτὸς αὐλοῦ θεάμων.

Χαῖρε, Ἐκκλησίας ὁ λύχνος ὁ πάμφωτος·

χαῖρε, τῆς Δακίας φωστήρ καὶ διδάσκαλος.

Χαῖρε, ὕψος ταπεινώσεως δυσκατόρθωτον πολλοῖς·

χαῖρε, βάθος θείας γνώσεως καὶ ἀγάπης θεϊκῆς.

Χαῖρε, τῶν ἐν Ἄθῳ μοναζόντων ἀλείπτῃς·

χαῖρε, τῆς εὐσεβείας ἱερὸς ὑποφήτης.

Χαῖρε, πυρσὸς δογμάτων τῆς πίστεως·

χαῖρε, λαμπρὸν ταμεῖον τῆς χάριτος.

Χαῖρε, ποιμὴν Βυζαντίου ὁ μέγας·

χαῖρε, Μονῆς τοῦ Προδρόμου τὸ γέρας.
Χαίροις, Νήφων Πατῆρ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ **ΙΑ΄** τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν **Νήφωνος**, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἀσκήσαντος τὸ πρότερον ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἄθω Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, καὶ ἐν αὐτῇ τελειωθέντος ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἔτει **1460**.

Στίχοι·

*Λιπὼν ὁ Νήφων τὴν κάτω προεδρίαν,
Χριστῷ παρέστη τῷ Προέδρω τῶν ὄλων.*

Ἐνδεκάτῃ Νήφωνα νόες θεουδεῖς ἄειραν γῆθεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἦγιασθησαν, ἐλεύσει τῶν λειψάνων σου, Νήφων μακάριε, οἱ ἐν Δακίᾳ πιστοί, δοξάζοντες Κύριον τὸ σὲ δοξάσαντα, ὧ καὶ ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν θεόφρονα, ἀπὸ παιδὸς κτησάμενος, Νήφων μακάριε, ὄλον τὸν βίον τὸν σὸν, Θεῷ καθιέρωσας, ὧ καὶ ἐπόμενος, χαίρων ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γέρας τίμιον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον, Προδρόμου κέκτηται, ἢ σεβασμία Μονή, τὰ θεῖά σου λείψανα, Νήφων μακάριε, οἷς προσπίπτοντες, ἁγιασμὸν λαμβάνομεν, καὶ παράκλησιν ἁγίαν.

Θεοτοκίον.

Ἐξ αἱμάτων Σου, προῆλθεν ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστὸς ὁ Κύριος, δίχα τροπῆς καὶ φυρμού, καὶ ἔσωσεν ἅπαντας, Παρθένε Ἄχραντε, τοὺς κραυγάζοντας· χαῖρε ἢ κόσμῳ βλύσασα, γλυκασμὸν ἀθανασίας.

Ἔτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥήμασι θείοις σου παμμάκαρ, ὀδηγούμενοι πρὸς θείας ἀναβάσεις, μοναστῶν οἱ χοροί, ἐβόων Πάτερ Νήφων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χάριτος πλείστης ἠξιώθη, ὁ χριστώνυμος λαὸς ὁ τῆς Δακίας, προσκυνήσας πιστῶς, τὰ θεῖα λείψανά σου, Νήφων Πατέρων καύχημα, καὶ Πατριαρχῶν λαμπρότης.

Ἄγιον βίον διανύσας, καθηγίασας ταῖς ἀρεταῖς σου
Πάτερ, Βαπτιστοῦ τὴν Μονήν, καὶ πάντας τοὺς ἐν Ἄθῳ,
διδασκαλίαις θεαίαις σου, Νήφων καθηγιασμένε.

Θεοτοκίον.

Γέφυρα ὤφθης Θεοτόκε, μεταφέρουσα ζωὴν πρὸς
αἰώνιαν, ἐκ θανάτου φθορᾶς, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας, τὸ
ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, τοῦ ἀφράστου τοκετοῦ Σου.

Ὡδὴ ἡ΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥάβδῳ μυστικῇ ὀρθῶν δογμάτων, καὶ βίου σου
ἐναρέτου ἐπιδείξεις, ἀπλανῶς ἐποίμανας, καὶ καλῶς
ὠδήγησας, τὴν Ἐκκλησίαν Ἄγιε, πρὸς ἀφθαρσίας νομάς, καὶ
φθόνῳ μακρυνθεὶς τῆς σῆς ποιμνῆς, ὕμνεις Ἱεράρχα, τὸν
πάντων Εὐεργέτην.

Ἄνωθεν φῶς θεῖόν σε καλύψαν, ὡς στῦλον
οὐρανομήκη καὶ ὀλόφωτον, ἄγνωστον τελοῦντά σε, ἐν νυκτὶ
ἐπέδειξε, τῷ μοναχῷ φυλάττοντι σὺν σοὶ μακάριε, καὶ
ἅπαντες ἐξέστησαν σφόδρα, γνόντες Ἱεράρχα, τὸν πλοῦτον
τῆς ψυχῆς σου.

Σοῦ τὴν κεκρυμμένην πολιτείαν, τοῖς πᾶσιν ὁ Κτίστης
Πάτερ ἀπεκάλυψεν· ὁ γὰρ θεῖος Πρόδρομος, ἐπιστὰς
ἐγνώρισε, τῷ τῆς Μονῆς ἡγήτορι, σὲ τὸν κρυπτόμενον, καὶ
πάντες προσπεσόντες, ἐζήτησαν, τὴν σὴν εὐλογίαν, ἡγιασμένε
Νήφων.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι ψυχὴν μου τὴν νοσοῦσαν, καὶ ῥύσαί με ἐπηρείας
τοῦ ἀλάστορος, μόνη Παντευλόγητε, Μῆτερ Ἀειπάρθενε, καὶ
φαύλων ἐνθυμήσεων, τὸν νοῦν μου κάθαρον, πταισμάτων
μου αἰτοῦσα τὴν λύσιν, ἵνα Σε δοξάζω, Ὑπερδεδοξασμένη.

Ἐτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἐν Ἱεράρχαις Ὅσιος, καὶ ποιμὴν ἐνθεώτατος, ἐν
Ἀρχιερέουσιν ὡς θεράπων γνήσιος, Θεοῦ Παντοκράτορος,
ἐφάνης Νήφων ἔνδοξε, καὶ ἐν Πατριάρχαις, ἱερῶς
διαπρέψας, τῆς δόξης τοῦ Σωτῆρος, κοινωνὸς ἀνεδειχθῆς,
ὀσίως σου τὸν δρόμον, τέλεσας Ἱεράρχα.

Ῥήσεσι τῶν χειλέων σου, ἀπειθήσας ὁ Ῥάδουλος, τῆς
ὀργῆς Κυρίου ἐνδίκως πεπεύραται, ἐλέους δὲ ἔτυχε, διὰ τῶν
λειψάνων σου· ὅθεν τῆς Δακίας, οἱ πιστοὶ ἀνεβῶν· οἱ Παῖδες
εὐλογοῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἀσκητικοῖς παλαίσμασιν, Νήφων Πάτερ μακάριε, τῆς ἱεραρχίας λαμπροτέραν ἔδειξας, στολὴν τὴν ὑπέριμον, μεθ' ἧς καὶ ἀνελήλυθας, εἰς ναὸν τὸν ἄνω, εἰς σκηνὴν τὴν ἁγίαν, Χριστοῦ τῆς βασιλείας, μεσιτεύων Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ἐκτελοῦντων, τὴν ἱεράν σου μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τέτοκας, τὸν πρὶν ἄσαρκον Ἄχραντε, Λόγον τοῦ Θεοῦ, δι' ἅκραν ἀγαθότητα, ἀσύγχυτον ἄτρεπτον, καὶ μετὰ τόκον μείναντα· ὄθεν ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὑμνοῦμέν Σε Παρθένε, καὶ πόθῳ Σοι βοῶμεν· χαῖρε Εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Μνήμην τὴν σεπτήν, τῆς σῆς μεταστάσεως, ζωὴν πρὸς ἄληκτον, Πάτερ ἐορτάζουσα, ἡ εὐαγῆς σου Μονὴ ἀγάλλεται, καὶ συγκαλεῖται ἅπαντα, τὸν Ἄθω μέλψαι σου, τοὺς ἀγῶνας, Νήφων καὶ τὰ ἔπαθλα, ἃ θεόθεν ἀξίως ἀπείληφας.

Ὁ θεοειδής, θεράπων τοῦ Κτίσαντος, καὶ μύστης ἄριστος, τῆς θείας χρηστότητος, ὁ θεοφόρος Νήφων ὑμνείσθω μου, Πατριαρχῶν τὸ καύχημα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς Μάνδρας τοῦ Προδρόμου στήριγμα, καὶ μεσίτης θερμὸς πρὸς τὸν Κύριον.

Ὑψωσον σοφέ, τὰς χεῖρας δεόμενος πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, Ἀρχιεράρχα Νήφων μακάριε, καὶ πρόσδεξαι τὸν ὕμνον μου ὡς συμπαθέστατος, καὶ πταισμάτων, αἶπει μοι τὴν ἄφεσιν, παρῶρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὑψιστον Θεόν, τεκοῦσα ἐν σώματι τὸν ἀπερίγραπτον, ὕψωσας Πανάχραντε, πρὸς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον· διὸ ἀνύψωσον, καὶ τὸν νοῦν μου, πρὸς τὸν θεῖον ἔρωτα, ἵνα θείας μετὰσχῳ λαμπρότητος.

Ἐτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἴδεῖν κατηξιώθης ἀπολυθείς, τῆς σαρκὸς Πάτερ Νήφων μακάριε, τὰ ὑπὲρ νοῦν, καὶ ὑπὲρ κατάληψιν ἀγαθὰ, ὧν κληρονόμος γέγονας, οἷα Ἱεράρχης θεοειδής, χαρᾶς ἀκαταλήκτου, καὶ θείας μετουσίας, ἐπαπολαύων παναοίδιμε.

Μέγιστος διαπρέψας ἐπὶ τῆς γῆς, Ἱεράρχα ἀγῶσι καὶ σκάμμασιν, ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐαυτοῦ, μεγάλης κατηξίωσαι, Πάτερ εὐκληρίας ἐν οὐρανοῖς, ἰσότιμος Ἀγίων, γεγεννημένος Νήφων, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιος.

Οὐράνιον ἀπόλαυσιν καὶ ζωὴν, εἰληφῶς Πάτερ Νήφων θεσπέσιε, παρὰ Χριστοῦ, βλέπον οὐρανόθεν ὡς συμπαθῆς, ἐπὶ τὴν Μάνδραν Ὅσιε, ταύτην ἐν ἧ ἤνυσας τὴν ζωὴν, καὶ δίδοι τοῖς σοῖς τέκνοις, εἰρήνην, εὐλογίαν, καὶ κοινωνίαν θείας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἕμνοῦμεν Ἕπερὺμνητε Μαριάμ, τό τοῦ τόκου Σου μέγα μυστήριον· ὅτι Θεόν, τέτοκας ἀφράστως σωματικῶς, καὶ πρὸς ζωὴν ἀθάνατον, ἐκ θανάτου ὑψωσας τὸν Ἀδάμ· διὸ θανατηφόρων, παθῶν με Θεοτόκε, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν Σου.

Ἐξαποστειλάρια. Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἱεραρχίας ἔνδυμα, ἐπαξίως φορέσας, ἐν Πατριάρχαις ἔλλαμψας, ὡς ἀστήρ ὑπερλάμπων, τῶν ἀρετῶν ταῖς ἀκτίσι, καὶ τῶν λόγων τῷ φέγγει, Νήφων Πατέρων καύχημα, καὶ τοῦ Ἄθω λαμπρότης, καὶ Μοναστῶν, θεία ὑποτύπωσις ἐν ἀγῶσι· διὸ τὴν φωτοφόρον σου, ἐορτάζομεν μνήμην.

Τῆς ἐορτῆς.

Ἐν τῷ Θαβῶρ ἐξήστραψας, ὡς ἠυδόκησας Σῶτερ, καὶ Μαθηταῖς Σου ἔδειξας, ὡς ἐχώρουν τὴν δόξαν, τῆς Σῆς Θεότητος Λόγε· ἔβλεπον γὰρ Οἰκτίρμον, τῆς Σῆς μορφῆς τὴν ἔλλαμψιν, ὑπὲρ ἥλιον λάμπουσα παμφαῶς, καὶ πρηνεῖς πεσόντες ἐδοξολόγουν, τῆς Σῆς φρικτῆς κενώσεως, τὸ ἀπόρρητον Λόγε.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Νήφων Ἱεράρχα Ὅσιε, ἀνατεθεῖς τῷ Θεῷ, νουνεχῶς ἠκολούθησας, Τούτου τοῖς διδάγμασι, σεαυτὸν ἀρνησάμενος· καὶ Ἱεράρχης ὠφθης θεόληπτος, βουλῆ τῆς θείας, ὡς σκεῦος ἄξιον. Ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἀγίαν σήμερον, περιχαρῶς, πάντες ἐορτάζομεν, σὲ μακαρίζομεν.

Νήφων Ἱεράρχα Ὅσιε, τοῦ Βυζαντίου ποιμὴν, καὶ θεόσοφος Πρόεδρος, ὡς φωτὸς ἀνάπλεως, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ φθόνῳ Πάτερ, ἀπὸ τῆς ποιμνῆς σου, ὡς ἐχωρίσθης οὐ κατενάρκησας, ἀλλ' ὥσπερ ἥλιος, ἐν Δακίᾳ ἔλαμψας, καὶ τοὺς πιστοὺς, λόγῳ σου ἐπαίδευσας, πρὸς βίον κρείττονα.

Νήφων Ἱεράρχα ἔνδοξε, παιδαγωγὸς ἀληθῆς, μοναστῶν ἐχρημάτισας, ἐν Ὁρει τοῦ Ἄθωνος, τῇ πολλῇ ταπεινώσει σου· ὄθεν πρὸς ὕψος βίου σεμνότητος, ἡμᾶς ἀνάγεις τῇ πολιτεία σου· πᾶσι παρέχεις γάρ, ἀκριβὲς ὑπόδειγμα πρὸς ἀρετὴν, τῇ σῇ καθαρότητι, ἀξιοθαύμαστε.

Νήφων Ἱεράρχα ἔνδοξε, ἡ τοῦ Προδρόμου Μονῆ, ἐν ἧ χαίρων διήνυσας, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, καθάπερ θεῖον θησαυρὸν ἔχουσα, πανηγυρίζει φαιδρῶς τὴν μνήμην σου· ἧ δίδου πάντοτε, ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, πρὸς τὸν Χριστόν, εὐλογίας δόματα, καὶ χάριν ἄνωθεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Εὐαγγελίου τῷ φωτί, τὴν ζωὴν λαμπρύνων, τῶν ἀρετῶν τὴν πράξιν ἔργον ἔσχες, ὡς τὰ ἄνω φρονῶν Πάτερ καὶ ποθῶν· καὶ ποιμαντικῶς διαπρέψας, ὡς Ἱεράρχης ὄσιος καὶ ἄκακος, τῆς Ἐκκλησίας κόσμος ὠφθης, καὶ Πατριαρχῶν ὠράϊσμα, Νήφων ἱερώτατε· ὅλον γὰρ τὸν βίον, ὑπὲρ τῆς δόξης Κυρίου, ἐν σοφίᾳ διέθου. Ἄλλ' ὡς τῆς ἄνω δόξης κοινωνός, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως Αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ Πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ΄ ὠδὴ τῆς ἐορτῆς, ἡ γ΄ τοῦ α΄ Κανόνος τοῦ Ἁγίου καὶ ἡ στ΄ τοῦ β΄.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην (ζήτηι τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουΐα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Βυζαντίου θεῖος ποιμὴν· χαίροις ὄρους Ἄθω, καὶ Δακίας λαμπρὸς φωστήρ, καὶ Μονῆς Προδρόμου, ἀγλάϊσμα καὶ γέρας, Πατριαρχῶν ἡ δόξα, Νήφων Πατὴρ ἡμῶν.

